

**ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)^๑**

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p style="text-align: center;">พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.”</p>	

^๑ เอกสารฉบับนี้ใช้เพื่อการประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. (ยกร่างโดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม) วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ณ โรงแรมไมด้า ซิตี รีสอร์ท เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ เนื้อหาอย่างไม่เป็นที่ยึด โดยสามารถส่งความเห็นและข้อเสนอแนะได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เลขที่ ๙๙ อาคารซอฟต์แวร์ปาร์ค ชั้น ๑๕ ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคลองเกลือ จังหวัดนนทบุรี โทรศัพท ๐-๒๕๐๒๖๐๐ ต่อ ๘๒๘๒

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบ วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะทาง กายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและ สิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น</p> <p>“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ดุลยภาพของ ธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ และสิ่ง</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะทาง กายภาพและชีวภาพที่มีอยู่โดยรอบของสิ่งที่มีชีวิต ไม่ว่าจะเกิด เองโดยธรรมชาติและหรือที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งที่อยู่ใต้ดิน บนดิน และอากาศ</p> <p>“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ดุลยภาพของ ธรรมชาติอันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติและ ความ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน และความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ</p> <p>“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ค่ามาตรฐาน คุณภาพน้ำ อากาศ เสียง และ สภาวะอื่นๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่ง กำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม</p> <p>“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม</p> <p>“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสาร อื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อย ทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้</p>	<p>หลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อ ประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไป ของมนุษยชาติ</p> <p>“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพดิน น้ำ อากาศ เสียง และสภาวะอื่น ๆ ของ สิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>“มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ” หมายความว่าค่ามาตรฐาน มาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวทาง ปฏิบัติซึ่งกำหนดเพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้ง อากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิด ออกสู่สิ่งแวดล้อม</p> <p>“กองทุน” หมายความว่ากองทุนสิ่งแวดล้อม</p> <p>“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และ สารมลพิษอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่ง เหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ใน สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ การปนเปื้อนทางพันธุกรรม ซึ่ง ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความ สั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจาก แหล่งกำเนิดมลพิษด้วย</p> <p>“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อม เปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษในดิน</p> <p>“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงาน อุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบ กิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ</p>	<p>หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออก จากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย</p> <p>“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมถูก เปลี่ยนแปลงหรือถูกปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ น้ำบาดาล มลพิษ ทางอากาศ มลพิษทางเสียง มลพิษในดิน</p> <p>“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงาน อุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบ กิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ หรืออาจ ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งแวดล้อม</p> <p>“เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็น เจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ และใน กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นอาคารชุด หมู่บ้านจัดสรร ชุมชน การเคหะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษอื่นที่กฎหมายกำหนดให้ สามารถจัดตั้งนิติบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อทำหน้าที่จัดการ ดูแล หรือทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ให้หมายความรวมถึง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ</p> <p>“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น</p> <p>“อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นควัน ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้</p>	<p>เจ้าของโครงการ นิติบุคคล หรือคณะบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนั้นๆแล้วแต่กรณี</p> <p>“ของเสีย” หมายความว่า ขยะ มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย สารมลพิษหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ และหมายความรวมถึง สิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นของเสียที่เกิดจากการใช้แล้ว หรือสิ่งที่ยังไม่เคยใช้งานมาก่อน</p> <p>“ของเสียอันตราย” หมายความว่า ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสิ่งใดๆในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน</p> <p>“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งสารมลพิษที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น</p> <p>“อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นควัน ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่านหรือสารมลพิษอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ หรือแขวนลอยอยู่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุแก๊สมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม</p> <p>“เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p> <p>“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร</p> <p>“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ</p>	<p>ในบรรยากาศได้</p> <p>“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย</p> <p>“เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p> <p>“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร</p> <p>“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยรถไฟฟ้า เรือ ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับการควบคุม บำบัด หรือกำจัดมลพิษอื่นใด ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสีย กำจัดของเสียหรือมลพิษอื่นใดด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง</p> <p>“ผู้รับจ้างให้บริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่นเพื่อสงวนและรักษาสภาพธรรมชาติตามที่มีกฎหมายกำหนด</p>	<p>“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับการควบคุม บำบัดหรือกำจัดมลพิษอื่นใด ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสีย กำจัดของเสียหรือมลพิษอื่นใดด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง</p> <p>“ผู้รับจ้างให้บริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัด หรือขนส่งของเสีย หรือของเสียอันตราย หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่นเพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามมติคณะรัฐมนตรี</p> <p>“การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ” หมายความว่า กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์และคาดการณ์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการ อันอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สุขภาพ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และวิถีการดำเนินชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในระยะสั้นและ ระยะยาว โดยมีกระบวนการตั้งแต่การเลือกพื้นที่ตั้งโครงการหรือ กิจการจนถึงการติดตามตรวจสอบและประเมินผลภายหลังจาก การดำเนินโครงการหรือกิจการ</p> <p>“การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” หมายความว่า กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ประเมินศักยภาพและ ข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ขั้นตอนการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ทั้งในรายสาขา หรือในเชิง พื้นที่ โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และเปรียบเทียบทางเลือกในการพัฒนา และมี กระบวนการพิจารณาและการตัดสินใจที่มีความโปร่งใส และมี ส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามที่กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ</p> <p>“องค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” หมายความว่า องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ องค์กรชุมชนด้าน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า</p> <p>(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล</p> <p>(๒) ประธานสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล</p> <p>(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๕) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา</p>	<p>สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรอื่นที่มีวัตถุประสงค์และการดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>“องค์กรชุมชน” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดของเครือข่ายองค์กรสิ่งแวดล้อมชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตจังหวัด นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล นายกองคการบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่น อย่างอื่น นอกเหนือจาก (๑) ถึง (๕) ข้างต้น ที่ได้รับการประกาศ กำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการ นั้น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น</p> <p>“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ในเขตกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมือง พัทยา หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอย่าง อื่น ที่ได้รับการประกาศกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ตามกฎหมายจัดตั้ง สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นนั้น</p> <p>“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ</p> <p>“คณะบุคคล” หมายความว่า นิติบุคคล หรือคณะบุคคล</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ซึ่งไม่มีสภาพนิติบุคคล ไม่ว่าจะมิชื่อเรียกอย่างไรก็ตาม “ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่ารวมถึง ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร</p>	
<p>มาตรา ๕ ในกรณีที่ยกบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้อ้างอิง จังหวัดหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ หมายความว่ารวมถึงกรุงเทพมหานครหรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีด้วย</p>		
	<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ก้อออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจา นุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	
	<p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั่วราชอาณาจักรตลอดจนเขต เศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงที่ได้ทำกับ ต่างประเทศด้วย</p>	
	<p>หมวด ๑ สิทธิการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	
<p>มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการร่วมกันส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมของชาติ บุคคลอาจมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) การได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการใน เรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่ ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวข้องกับการ รักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเป็นความลับเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล สิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิในทางการค้า หรือกิจการของบุคคลใดที่ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย</p>	<p>มาตรา ๗ บุคคล หรือชุมชนมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) สิทธิการได้รับข้อมูลและข่าวสารจากหน่วยงานของ รัฐในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งข้อมูลและข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของตน (๒) สิทธิมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผน โครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม สุขภาพ คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียอื่นใดที่เกี่ยวกับ ตนหรือชุมชน ก่อนและหลังการอนุมัติ การอนุญาตหรือการ ดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชน (๓) สิทธิมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และชุมชนใน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>(๒) การได้รับชดใช้ค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจากรัฐ ในกรณี ที่ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของ มลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการใดที่ ริเริ่ม สนับสนุนหรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๓) การร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำผิดต่อเจ้าพนักงานใน กรณีที่ได้พบเห็นการกระทำใดๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืน กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>การบำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ การคุ้มครองส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม การให้สัมปทานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การควบคุมและกำจัดภาวะ มลพิษ เพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องใน สิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อ สุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน</p> <p>(๔) สิทธิการได้รับชดใช้ค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจาก หน่วยงานของรัฐอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ในกรณีที่ได้รับ ความ เสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือ ภาวะมลพิษ หรือความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงหรือความ เสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันมีสาเหตุมาจากกิจการ หรือโครงการใดที่ริเริ่ม สนับสนุนหรือดำเนินการโดย หน่วยงาน ของรัฐ</p> <p>(๕) สิทธิร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำผิดต่อเจ้าพนักงาน ในกรณีที่ได้รับผลกระทบโดยตรงหรือได้พบเห็นการกระทำใดๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>(๔) การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๕) การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้</p>	<p>(๖) สิทธิของบุคคลหรือชุมชนที่จะฟ้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๗) หน้าที่ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยมีสิทธิได้รับความคุ้มครองและค่าตอบแทนตามสมควร</p> <p>(๘) หน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเคร่งครัด</p>	
<p>มาตรา ๗ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในห้องค์กรเอกชนซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือกฎหมายต่างประเทศที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง หรือมุ่ง</p>	<p>มาตรา ๘ คณะบุคคลที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมหรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และมีได้มีวัตถุประสงค์มุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว มีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและ</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>คำหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว มีสิทธิขอจดทะเบียน เป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม* ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง</p>	<p>สุขภาพหรือองค์การชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพต่อ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
	<p style="text-align: center;">มาตรา ๙ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รับขึ้นทะเบียนอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
<p>มาตรา ๘ องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๗ แล้ว อาจได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากราชการใน เรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การจัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๒) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลหรือข่าวสาร เพื่อ สร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๐ องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์การชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ได้จดทะเบียน ตามมาตรา ๘ หรืออาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๙ แล้ว มีสิทธิได้รับการ ช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากราชการในเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การมีส่วนร่วมในการเสนอ นโยบาย กฎหมาย แผน หรือการติดตามตรวจสอบการดำเนินการ ของหน่วยงานของรัฐ เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>(๓) การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ริเริ่มโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น</p> <p>(๔) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และเสนอแนะความคิดเห็นต่อรัฐบาล หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๕) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับอันตรายหรือความเสียหายจากภาวะมลพิษอันเกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ รวมทั้งเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาล เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วย</p> <p>ในกรณีที่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง และร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป</p>	<p>(๒) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(๓) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลหรือข่าวสารการฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(๔) การจัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๕) การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ให้ริเริ่มโครงการหรือกิจกรรม เพื่อคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม หรือสงวน อนุรักษ์ จัดการ หรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น</p> <p>(๖) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้อาจได้รับอันตรายหรืออาจได้รับความเสียหายจากภาวะมลพิษอันเกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ รวมทั้ง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>คณะกรรมการกองทุนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุน หรือเงินกู้ให้แก่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้ว เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจเสนอชื่อผู้แทนภาคเอกชน เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้</p> <p>ในกรณีที่องค์กรเอกชนใดที่ได้จดทะเบียนแล้วดำเนินกิจการโดยก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือไม่เหมาะสมให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนขององค์กรเอกชนนั้นได้</p>	<p>เป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาล เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วย</p> <p>ในกรณีที่องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง และร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือ ให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมหรือสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป</p> <p>หลักเกณฑ์ และวิธีการการจดทะเบียน การเพิกถอน องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ อาจได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุน หรือเงินกู้ยืม จากกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อดำเนินการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>คณะกรรมการกองทุนกำหนด การให้ความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนจากทาง ราชการตามความในวรรคแรกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกฎกระทรวง</p>	
	<p>หมวด ๒ การป้องกันเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุอันตรายจากภัยธรรมชาติ หรือภาวะมลพิษ</p>	
<p>มาตรา ๙ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุอันตรายต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ หรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกายหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็นอันมาก ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควรให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกันกระทำการใดๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวังหรือบรรเทาผลร้ายจาก</p>	<p>มาตรา ๑๑ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรืออันตรายต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็นอันมาก หรือต่อสิ่งแวดล้อม ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร ให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>อันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันที่ ในกรณีที่ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลนั้นไม่ให้เกิดการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะมลพิษในระหว่างที่มีเหตุอันตรายดังกล่าวด้วย</p> <p>อำนาจในการสั่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า</p>	<p>ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันที่ ในกรณีที่ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการบุคคลนั้นไม่ให้เกิดการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะมลพิษในระหว่างที่มีเหตุอันตรายดังกล่าวด้วย</p> <p>เมื่อประชาชน องค์การเอกชนหรือองค์กรชุมชน เห็นว่ามีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ประชาชน ผู้แทนองค์การเอกชนหรือองค์กรชุมชนมีสิทธิเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายกรัฐมนตรี เพื่อให้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง</p> <p>อำนาจในการสั่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีก็ได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทน นายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า</p>	
<p>มาตรา ๑๐ เพื่อเป็นการป้องกันแก้ไข ระงับหรือบรรเทาเหตุ</p>	<p>มาตรา ๑๒ เพื่อเป็นการป้องกัน แก้ไข ระงับ หรือ</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ฉุกเฉิน หรือเหตุร้ายแรงจากภาวะมลพิษตามมาตรา ๙ ให้ รัฐมนตรีกำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไข สถานการณ์ที่เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า</p>	<p>บรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุร้ายแรงจากภาวะมลพิษตามมาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไข สถานการณ์</p>	
<p>มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* รักษาการตามพระราชบัญญัติ นี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม* มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและ พนักงานเจ้าหน้าที่ กักออกกฏกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฏกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ ใช้บังคับได้</p>		

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>หมวด ๑ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>หมวด ๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	
<p>มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ ในจำนวนนี้จะต้องมีผู้แทนภาคเอกชนร่วมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*เป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นรองประธานกรรมการ</p> <p>(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ</p> <p>(๔) ผู้แทนเทศบาลหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษหนึ่งคน</p> <p>(๕) ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้าน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้พิจารณาแต่งตั้งจาก บุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละหนึ่ง คน ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสามคน</p> <p>(๖) ผู้แทนจากคณะกรรมการร่วมเอกชนสามสถาบัน จำนวนหนึ่งคน</p> <p>(๗) ผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสามคน</p> <p>(๘) ผู้แทนจากองค์การชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้าน สิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองจำนวน สามคน</p> <p>(๙) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>การแต่งตั้งกรรมการตาม (๔) (๕) (๖) (๗) และ(๘) ให้ พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ สุขภาพ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๒) กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๒</p> <p>(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๓๕</p> <p>(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา ๓๗</p>	<p>มาตรา ๑๔ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๒) การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดและการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมหรือที่จะต้องมีการควบคุมที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด แผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตราย อันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนและองค์การอื่นใด เพื่อส่งเสริมและรักษา</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>(๕) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๖) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอตามมาตรา ๕๓ (๑)</p> <p>(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๕๕</p> <p>(๙) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบและคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเป็นระบบโดยสมบูรณ์</p> <p>(๑๐) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษา</p>	<p>คุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๕) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๖) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๗) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบและคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๘) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่า หน่วยงานของรัฐหน่วยใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือแผนควบคุมมลพิษ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง</p> <p>(๙) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>คุณภาพสิ่งแวดล้อมอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง</p> <p>(๑๑) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๑๒) กำกับจัดการและบริหารเงินกองทุน</p> <p>(๑๓) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน และเอกชน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสร้างจิตสำนึกให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๑๐) กำกับจัดการและบริหารเงินกองทุน</p> <p>(๑๑) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	
<p>มาตรา ๑๔ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ</p> <p>ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นใน</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่า</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว</p>	<p>สองวาระติดต่อกันไม่ได้</p> <p>เมื่อครบวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการคัดเลือกกรรมการมาตรา ๑๓ (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) ขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น</p> <p>ในกรณีที่กรรมการตามวาระหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง และให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือได้รับให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการแต่งตั้งแทน</p> <p>ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่</p>	
<p>มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม</p>	<p>มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๖) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใดๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนแทน</p>	<p>ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งแล้วกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ไม่ว่าจะได้รับการรอกองโทษไว้ก่อนหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๖) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖ ในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รอง ประธานกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธาน กรรมการและรองประธานคนหนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่มา ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือก กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p>	<p>มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะ เป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้า ประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธาน กรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรอง ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการ คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียง เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น เสียงชี้ขาด</p> <p>ในการประชุม ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนเสียในเรื่องที่ พิจารณา ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง</p> <p>ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาให้ความเห็นชอบ รายงานการประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ในโครงการที่รัฐมนตรีซึ่งเป็นกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในฐานะ เจ้าของโครงการ กรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้คณะกรรมการ ทราบ และไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง</p> <p>วิธีการประชุม การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ และ ส่วนได้เสียซึ่งกรรมการมีหน้าที่ต้องแจ้งให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด</p>	
<p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจแต่งตั้ง คณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจ แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อ พิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>แห่งชาติจะมอบหมายก็ได้ การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการและ คณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดย อนุโลม</p>	<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมอบหมายก็ได้ การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการและ คณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจ เรียกให้ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจและบุคคลอื่น ส่งเอกสารการสำรวจ ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ของโครงการและแผนงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคล นั้นมาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจจะทำให้เกิดผลเสียหาย ร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เสนอมาตรการแก้ไขต่อ คณะรัฐมนตรีต่อไป ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเรียกให้ส่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับ ความลับอันมีลักษณะเป็นสิทธิบัตรซึ่งได้รับความคุ้มครองตาม กฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดวิธีการและมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้เอกสาร หรือข้อมูลเหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด นอกจากนี้จะต้องใช้</p>	<p>มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมี อำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ และบุคคลอื่นส่งเอกสารการ ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และเอกสารหรือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการและแผนงานของหน่วยงานของรัฐ หรือของบุคคล มาประกอบการพิจารณาได้ หากเห็นว่าโครงการ หรือแผนงานใด อาจจะทำให้เกิดผลเสียหายร้ายแรงต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้เสนอมาตรการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรี ต่อไป ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเรียกให้ส่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับ ความลับอันมีลักษณะเป็นสิทธิบัตร ซึ่งได้รับความคุ้มครองตาม กฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดวิธีการ และมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้ เอกสารหรือข้อมูลเหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด นอกจากนี้</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>เอกสารหรือข้อมูลนั้นเพียงพอวัตถุประสงค์ของมาตรานี้เท่านั้น</p>	<p>จะต้องใช้เอกสารหรือข้อมูลนั้นเพียงพอวัตถุประสงค์ของมาตรา นี้เท่านั้น</p>	
<p>มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือ คณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอ ความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจ กิจกรรมใดๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติ การตามหน้าที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือคณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อ เห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่ง ข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อม บุคคลผู้อาจได้รับผลกระทบจากนโยบาย โครงการ หรือ กิจกรรมใด มีสิทธิแสดงความคิดเห็นเสนอข้อมูล และข้อเท็จจริง ต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องที่มีผลกระทบ ต่อบุคคลดังกล่าว</p>	
<p>มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้สำนักงาน นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* กรมควบคุม</p>	<p>มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมอาจมอบหมายให้กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มลพิษหรือกรรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียม ข้อเสนอไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไปได้</p>	<p>เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอไปยังคณะกรรมการ เพื่อ พิจารณาดำเนินการต่อไปได้</p>	
<p>หมวด ๒ กองทุนสิ่งแวดล้อม</p>	<p>หมวด ๔ กองทุนสิ่งแวดล้อม</p>	
<p>มาตรา ๒๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุน สิ่งแวดล้อม” ในกระทรวงการคลังประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามจำนวนที่นายกรัฐมนตรี กำหนด</p> <p>(๒) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการพัฒนา สภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิต ตามพระราชบัญญัติงบประมาณ</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสิ่งแวดล้อม” ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ แผ่นดิน และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณหรือกฎหมายอื่น ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามจำนวนที่ นายกรัฐมนตรีกำหนด(๒) เงินค่าบริการและค่าปรับ ที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) เงินงบประมาณประจำปี หรือเงินอุดหนุนจาก</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>(๓) เงินค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นคราวๆ</p> <p>(๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>(๖) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากกองทุนนี้</p> <p>(๗) เงินอื่นๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้</p> <p>ให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนสิ่งแวดล้อม และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>รัฐบาลเป็นคราว ๆ</p> <p>(๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>(๕) ภาษีสิ่งแวดล้อมหรือค่าธรรมเนียมที่เก็บจากผู้ประกอบการแหล่งกำเนิดมลพิษที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๖) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากกองทุนนี้</p> <p>(๗) เงินอื่นๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนสิ่งแวดล้อม และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน</p>	
	<p>มาตรา ๒๓ ให้กองทุนสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๒๔ รวมถึง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>(๑) ถ้อยกรรมสัทธิ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำนิติกรรมใด ๆ (๓) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องใน การจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน</p>	
<p>มาตรา ๒๓ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้ (๑) ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุน และดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม รวมทั้งการจัดหาจัดซื้อ ที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน และบำรุงรักษาระบบดังกล่าวด้วย (๒) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจกู้ยืม เพื่อจัดให้มี ระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์ อื่นใด สำหรับใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือ รัฐวิสาหกิจนั้น (๓) ให้เอกชนกู้ยืมในกรณีบุคคลนั้น มีหน้าที่ตามกฎหมายที่ จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย หรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของ เสีย หรืออุปกรณ์อื่นใด เพื่อการควบคุมบำบัดหรือขจัดมลพิษที่เกิด จากกิจกรรมหรือการดำเนินกิจการของตนเองหรือบุคคลนั้นเป็นผู้ ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำ</p>	<p>มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้ (๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กร มหาชน หรือหน่วยงานที่อยู่ในการกำกับของรัฐกู้ยืม เพื่อจัดการ ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม (๒) เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ให้แก่ องค์กรที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (๓) เป็นเงินอุดหนุนให้แก่หน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบใน การแก้ไข ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม อัน เนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการ แพร่กระจายของมลพิษ (๔) เป็นเงินอุดหนุนในการเยียวยา หรือบรรเทาความ เดือดร้อนแก่ผู้ได้รับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และ ทรัพย์สินจากโครงการหรือการดำเนินการใด (๕) การเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกด้าน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>เสียหรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใดๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการกองทุนเห็นสมควรและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๕) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน</p>	<p>สิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการติดตามตรวจสอบการดำเนินการหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๖) การอุดหนุนใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๗) สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริม ป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๘) สนับสนุนการศึกษา และวิจัย เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๙) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน</p>	
<p>มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง* อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่* อธิบดีกรม</p>	<p>มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมอนามัย อัยการสูงสุด ผู้แทนองค์การเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม</p>	<p>สุขภาพ ด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน ผู้แทนองค์กรชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ด้านละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองจำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการเงิน และด้านสังคมศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน รวมจำนวนสามคน</p> <p>ผู้จัดการกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ และบุคคลอื่นไม่เกินสองคนซึ่งคณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>หลักเกณฑ์ คุณสมบัติ หรือวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกขององค์การเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓</p> <p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ระเบียบและวิธีการขอจัดสรร</p>	<p>มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย วางแผนและควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>หรือขอกู้ยืมเงินกองทุน</p> <p>(๓) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และวิธีดำเนินงานของผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ตลอดจนวิธีการประสานงานระหว่างคณะกรรมการกองทุน กรมบัญชีกลาง และผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐</p> <p>(๔) วางระเบียบการรับเงินและเบิกจ่ายเงินกองทุน</p> <p>(๕) กำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินที่กู้ยืมจากกองทุนตามมาตรา ๒๓ (๒) หรือ (๓) รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยและหลักประกันตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>(๖) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหักเงินค่าบริการและค่าปรับ ส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๙๓</p> <p>(๗) จัดทำรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การกำหนดระเบียบตาม (๒) (๓) หรือ (๔) และการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) หรือ (๕) ของคณะกรรมการกองทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p>	<p>(๒) พิจารณานุมัติเงินกองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา ๒๔</p> <p>(๓) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ แผนการใช้เงิน และงบประมาณประจำปีของกองทุน</p> <p>(๔) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุมัติและการอนุมัติเงินกองทุน</p> <p>(๕) กำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินที่กู้ยืมจากกองทุนตามมาตรา ๒๔ (๑) รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยและหลักประกันตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินกองทุนให้แก่หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๔ (๓)</p> <p>(๗) ออกระเบียบการรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การเบิกจ่ายเงินกองทุน การใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน และการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีของกองทุนเป็นสุญญ</p> <p>(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานของกองทุน</p> <p>(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้จัดการ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการกองทุนอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อ พิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ กองทุนจะมอบหมายก็ได้</p>	<p>กองทุนและการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนผู้จัดการ กองทุน (๑๐) กำกับดูแลการดำเนินงานของผู้จัดการกองทุน (๑๑) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหัก เงินค่าบริการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๑๐๑ (๑๒) จัดทำงบการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำปีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนหรือตามที่คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย การออกระเบียบของคณะกรรมการกองทุนตาม (๗) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติและกระทรวงการคลัง</p>	
	<p>มาตรา ๒๗ ให้นำความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการกองทุนและคณะกรรมการที่คณะกรรมการ กองทุนแต่งตั้งโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๒๙ ให้อธิบดีกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เป็น</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้กองทุนมีผู้จัดการคนหนึ่งซึ่ง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ผู้จัดการกองทุนในเงินกองทุนส่วนที่จัดสรรให้ส่วนราชการหรือ ราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำ เสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา ๒๓(๑) และ เงินกองทุนในส่วนอื่นที่คณะกรรมการกองทุนจัดสรรนอกเหนือจาก มาตรา ๒๓ (๒) และ (๓)</p>	<p>คณะกรรมการกองทุนเป็นผู้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ผู้จัดการกองทุนต้องเป็นผู้ซึ่งสามารถทำงานให้แก่ กองทุนได้เต็มเวลา และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติ</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการ แต่งตั้ง</p> <p>(๓) มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับ กิจการของกองทุน</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือ คนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>หรือความผิดลหุโทษ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภา ท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง (๔) เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ (๕) มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับกองทุน หรือ ในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน หรือได้รับ ประโยชน์ในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน</p>	
	<p>มาตรา ๒๙ ผู้จัดการกองทุนมีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>	
	<p>มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้จัดการกองทุนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>(๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่าง คณะกรรมการกองทุนกับผู้จัดการกองทุน (๔) คณะกรรมการกองทุนมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อย กว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะทุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ</p>	
	<p>มาตรา ๓๑ ผู้จัดการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบงานธุรการของกองทุน (๒) เสนอเป้าหมาย แผนงาน โครงการ แผนการใช้ จ่ายเงิน และงบประมาณประจำปีของกองทุนต่อคณะกรรมการ กองทุน (๓) ศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในด้านการลงทุน และด้านวิชาการของกิจการที่จะขอรับการอุดหนุนหรือกู้ยืมจาก กองทุน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>(๔) จัดทำงบการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำปีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน (๕) ควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และพนักงานของกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับ (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการกองทุน มอบหมายหรือตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง</p>	
	<p>มาตรา ๓๒ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวข้องกับ บุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการกองทุนเป็นผู้แทนของกองทุน เพื่อการนี้ผู้จัดการกองทุนอาจมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำ กิจการเฉพาะอย่างแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ตำแหน่งผู้จัดการกองทุนว่างลง และยังไม่มีแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนคนใหม่หรือในกรณีที่ ผู้จัดการกองทุนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้ คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของกองทุน คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้จัดการแทนผู้จัดการกองทุน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้จัดการ กองทุน</p>	
	<p>มาตรา ๓๔ ให้ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าตอบแทนหรือ ประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดโดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยถือเป็น ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน</p>	
	<p>มาตรา ๓๕ ผู้จัดการกองทุนโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการกองทุนอาจว่าจ้างสถาบันการเงินของรัฐเป็น ผู้บริหารสินทรัพย์ของกองทุนเพื่อทำหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกและการ ว่าจ้างผู้บริหารสินทรัพย์ของกองทุน ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกองทุนกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๓๖ การบัญชีของกองทุนให้จัดทำมาตรฐาน การบัญชีรับรองทั่วไป โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายใน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>เกี่ยวกับกิจการของกองทุนและรายงานผลการตรวจสอบให้ คณะกรรมการกองทุนทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง บัญชีของกองทุนให้ถือตามปีงบประมาณ</p>	
	<p>มาตรา ๓๗ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ทุกปี ให้กองทุนจัดทำงบการเงินของกองทุนส่งให้สำนักงานการ ตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบก่อนเสนอให้คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบ และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อ นำเสนอสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบต่อไป</p>	
<p>มาตรา ๓๐ คณะกรรมการกองทุนอาจมอบหมายให้สถาบัน การเงินของรัฐที่เห็นสมควรหรือบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย เป็นผู้จัดการกองทุนในเงินกองทุนส่วนที่จัดสรรให้ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนกู้ยืมตามมาตรา ๒๓ (๒) หรือ (๓) ได้ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในด้านการลงทุนและด้านวิชาการ และให้มี อำนาจทำสัญญาให้กู้ยืมแทนคณะกรรมการกองทุนในฐานะผู้ให้กู้ เก็บรักษาและจ่ายเงินกองทุนส่วนนี้ให้ผู้กู้ตามเงื่อนไขในสัญญากู้ยืม</p>		

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>รวมทั้งติดตามทวงถามและรับเงินที่ผู้กู้ชำระคืนพร้อมทั้งดอกเบี้ยส่ง เข้ากองทุนและให้มีอำนาจกำหนดระเบียบเพื่อปฏิบัติการในการให้ กู้ยืมเงินได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุน สัญญากู้ยืมตามวรรคสองจะต้องมีเงื่อนไข ซึ่งเป็นสาระสำคัญ ของสัญญากำหนดให้ผู้กู้มีหน้าที่ต้องใช้จ่ายเงินที่กู้ยืมไป เฉพาะเพื่อ ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้กู้ที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเท่านั้น</p>		
<p>มาตรา ๓๑ เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมที่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๒๒ ให้กรมบัญชีกลาง นำไปหาดอกผลโดยการฝากออมทรัพย์หรือฝากประจำกับสถาบัน การเงินที่เป็นของรัฐ เงินรายได้ของกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๒ ให้นำส่ง เข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในกิจการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน</p>		
<p>หมวด ๓ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ ๑ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>หมวด ๕ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ ๑ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(๑) มาตรฐานคุณภาพน้ำในแม่น้ำลำคลอง หนอง บึง ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำสาธารณะอื่นๆ ที่อยู่ภายในผืนแผ่นดิน โดยจำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำในแต่ละพื้นที่</p> <p>(๒) มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งรวมทั้งบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำ</p> <p>(๓) มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาล</p> <p>(๔) มาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป</p> <p>(๕) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือนโดยทั่วไป</p> <p>(๖) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่นๆ</p> <p>การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งจะต้องอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย</p>	<p>มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(๑) มาตรฐานคุณภาพน้ำ</p> <p>(๒) มาตรฐานคุณภาพอากาศ</p> <p>(๓) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือน</p> <p>(๔) มาตรฐานคุณภาพดิน</p> <p>(๕) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็น</p> <p>การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งจะต้องอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และการใช้ประโยชน์ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน รวมทั้งต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>มาตรา ๓๙ ในกรณี que เห็นสมควรให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๓๘ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๖ หรือเขตพื้นที่ตามมาตรา ๔๘ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๔๒</p>	
	<p>มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการ ทบทวนปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้ดีขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ อย่างน้อยทุกห้าปี</p>	
<p>ส่วนที่ ๒ การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ส่วนที่ ๒ การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	
<p>มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า “แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม” เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๓ (๑)</p>	<p>มาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๔ (๑) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม* มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตาม แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น</p>	<p>ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุ วัตถุประสงค์ และ เป้าหมายที่กำหนดให้กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการ อย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ นั้น</p>	
<p>มาตรา ๓๖ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๕ อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาวได้ตามความ เหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงานและแนวทางการ ดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การจัดการคุณภาพอากาศ น้ำ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในเรื่องอื่นๆ (๒) การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (๓) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>มาตรา ๔๒ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมาตรา ๔๑ อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือ ระยะยาวได้ตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วย แผนงาน และแนวทางดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (๒) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม (๓) การจัดการมลพิษ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>หรือสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(๔) การประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน</p> <p>(๕) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้าง ความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและ ระหว่างส่วนราชการกับเอกชน รวมทั้งการกำหนดอัตรากำลัง พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน</p> <p>(๖) การตรากฎหมายและออกกฎข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน</p>	<p>(๔) การสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมตามพันธกรณี ระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคี</p> <p>(๕) จัดทำข้อเสนอในการตรากฎหมายและออกกฎ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่ จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน</p> <p>(๖) การประมาณการงบประมาณ ที่จำเป็นสำหรับการ ดำเนินงานตามแผน</p> <p>(๗) การกำหนดหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผน</p> <p>(๘) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อ เสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการกับ เอกชน องค์กรชุมชน และองค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ</p> <p>(๙) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตาม แผนและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>(๗) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและการ บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>		
<p>มาตรา ๓๗ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตาม มาตรา ๕๙ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่ วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยาย ระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม</p> <p>การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขต ควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ มา รวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพ</p>	<p>มาตรา ๔๓ เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมจัดทำแผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยต้องมีกระบวนการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ และ สถาบันการศึกษา และคำนึงถึงสถานการณ์ แนวโน้มของปัญหา และเงื่อนไขต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมของ พื้นที่ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>เมื่อจัดทำแผนตามวรรคหนึ่งเสร็จแล้ว ให้เสนอขอความเห็น ชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อย ยี่สิบวันนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมจังหวัดและนำไปรวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา จังหวัด</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้นอาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้</p>	<p>ในกรณีที่มีประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง หรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำมาตราการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด และเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p> <p>ในกรณีที่มีการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมมลพิษมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๙๓ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดและเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติอาจขยายระยะเวลาในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม วรรค สี่ได้ตามความเหมาะสม</p>	
<p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเรื่องใด เรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของ สองจังหวัดขึ้นไปเนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศน์ ตามธรรมชาติของพื้นที่นั้นหรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็น ระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๓๗</p>	<p>มาตรา ๔๔ ในกรณีที่มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเรื่องใด เรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของ สองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบ นิเวศน์ของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็น ระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและ เหมาะสมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะใน เรื่องนั้น เพื่อนำไปรวมในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ตามมาตรา ๔๓</p>	
<p>ส่วนที่ ๓ เขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ส่วนที่ ๓ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p>	
<p>มาตรา ๔๒ การคุ้มครองและจัดการพื้นที่ในเขตอุทยาน แห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้เป็นไปตามแผนจัดการ</p>	<p>มาตรา ๔๕ การคุ้มครองและจัดการพื้นที่เขตอนุรักษ์ และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๓๕ และตามกฎหมายว่าด้วยการ นั้น</p>	<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๔๑ และตามกฎหมายว่าด้วย การนั้น</p>	
<p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้น น้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น โดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจ ได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การ อนุรักษ์และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มี อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็น พื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจาก พื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือเป็นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผล กระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือ เป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรม อันควรแก่การ อนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขต พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p> <p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือองค์กรชุมชน มีสิทธิเสนอต่อ รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงตามวรรคแรก กำหนดให้พื้นที่ใดเป็น พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งได้</p> <p>ก่อนการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้อง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมในการออกกฎกระทรวง อย่างน้อย ต้องมีการประกาศให้ประชาชนทราบและให้ข้อมูล เพื่อจัดให้มีการ รับฟังความคิดเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ และให้ นำความคิดเห็นของประชาชนมาประกอบการพิจารณาออก กฎกระทรวงนั้น</p>	
<p>มาตรา ๔๔ ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๓ ให้ กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย</p> <p>(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ หรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่า ของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือ ก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้น จากลักษณะตามธรรมชาติหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของ ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือ ดำเนินการในพื้นที่นั้น ให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์</p>	<p>มาตรา ๔๗ ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๖ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย</p> <p>(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพ ธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม</p> <p>(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็น อันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศ ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ ความหลากหลายทาง ชีวภาพ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ของหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ที่จะทำการก่อสร้างหรือ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้นรวมทั้งการกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น</p> <p>(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่นๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น</p>	<p>ดำเนินการในพื้นที่ที่ต้องจัดทำประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น</p> <p>(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกันแก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น</p> <p>การจัดทำและพิจารณาการประเมินสิ่งแวดล้อมตาม (๓) ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ และ ๒ หมวด ๖ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๔๕ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤตซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดย</p>	<p>มาตรา ๔๘ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะเขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่าอาจจะมีหรือมีปัญหาของคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรง ซึ่งจำเป็นจะต้อง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>พื้นที่และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้</p> <p>เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองและกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น</p> <p>การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสองให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและ</p>	<p>ได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยพื้นที่ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๗ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นได้</p> <p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมีสิทธิเสนอให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามวรรคแรกก็ได้</p> <p>ให้นำความตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครอง และกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>คณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสี่ ให้กระทำได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	
	<p>หมวด ๖ การประเมินสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ ๑ การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์</p>	
	<p>มาตรา ๔๙ ในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน และ โครงการขนาดใหญ่ ที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งคุณภาพชีวิต สุขภาพ หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของชุมชน อันทำให้ไม่ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข จะต้องมีการประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ประกอบการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ด้วย</p>	
	<p>มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มี อำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทของ นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ทั้งรายสาขา หรือเชิงพื้นที่ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ในการกำหนดประเภทของนโยบาย แผน แผนงาน และ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>โครงการขนาดใหญ่ ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาทบทวนรายการ ประเภทนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ทั้งราย สาขาหรือเชิงพื้นที่ดังกล่าวทุกรอบสองปี</p>	
	<p>มาตรา ๕๑ ให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรประชาชนมีสิทธิเสนอนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ เพื่อให้คณะกรรมการประกาศกำหนดเป็นนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ที่ต้อง จัดทำรายงานประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๕๒ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มี อำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อม ระดับยุทธศาสตร์สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการ ขนาดใหญ่ ทั้งรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องเสนอพร้อมกับการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ สำหรับนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่รายสาขา</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>หรือเชิงพื้นที่ด้วย</p>	
	<p>มาตรา ๕๓ การทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ตามมาตรา ๔๙ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ ในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ราย สาขาหรือเชิงพื้นที่ต้องจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของ นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่รายสาขาหรือ เชิงพื้นที่ และให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ เสนอ รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เพื่อขอความ เห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	
	<p>มาตรา ๕๔ ในการทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ตามมาตรา ๕๒ ให้หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็น ผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการ ขนาดใหญ่รายสาขาหรือเชิงพื้นที่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมก่อน การดำเนินการในการจัดทำรายงานประเมินสิ่งแวดล้อมระดับ ยุทธศาสตร์ทั้งในขั้นการจัดทำขอบเขตการศึกษา ขั้นการจัดทำ ร่างรายงาน ขั้นการให้ความเห็นต่อร่างรายงาน และขั้นการ พิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ทั้งนี้</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานการ ประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พิจารณารายงานการ ประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ที่เสนอตามมาตรา ๕๒ หากเห็นว่ารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ที่ เสนอมามีประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ให้คณะกรรมการ พิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์แจ้ง ให้หน่วยงานของรัฐผู้ขออนุญาตที่เสนอรายงานการประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ทราบภายในเวลาร้อยยี่สิบวันทำ การ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อม ระดับยุทธศาสตร์นั้น เพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติพิจารณาต่อไป</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า รายงานการ ประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ที่เสนอมาไม่มีประเด็นที่ ต้องแก้ไข หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนตามวรรค หนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ เสนอข้อสรุปความเห็นเกี่ยวกับ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวให้แล้ว เสร็จภายในกำหนดร้อยยี่สิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอ รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์นั้น เพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไป</p>	
	<p>มาตรา ๕๖ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา รายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ตามมาตรา ๕๕ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจจัดทำนโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่รายสาขาหรือเชิงพื้นที่นั้น หรือ ผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยโดยต้องกำหนดที่มาและสัดส่วน ของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญรายสาขา</p>	
	<p>มาตรา ๕๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติพิจารณาไม่เห็นชอบกับรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อม ระดับยุทธศาสตร์ที่คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ส่งมาให้ตามมาตรา ๕๕ ให้</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>คณะกรรมการสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบยุติการดำเนินงาน หรืออาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เสนอรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ทราบภายในเวลาสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์นั้น เพื่อแก้ไขปรับปรุงรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และเสนอให้คณะกรรมการพิจารณารายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์พิจารณาตามมาตรา ๕๕</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนตามวรรคหนึ่งแล้วให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เสนอข้อสรุปความเห็นเกี่ยวกับรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสี่สิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์หรือฉบับที่มีการแก้ไขนั้น เพื่อส่งให้หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบทำความเข้าใจเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ส่วนที่ ๒ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพระดับโครงการ หรือกิจกรรม</p>	
	<p>มาตรา ๕๘ ในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจ ก่อผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ อันทำให้ประชาชนไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่าง ปกติสุข จะต้องมีการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพก่อนการดำเนินโครงการหรือกิจการดังกล่าวด้วย</p>	
	<p>มาตรา ๕๙ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทและขนาด ของโครงการหรือกิจการที่อาจมีผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งต้อง จัดทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบตาม มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และ มาตรา ๕๒ ในการกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>กิจกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาทบทวนรายการประเภทและขนาดของโครงการหรือ กิจกรรมดังกล่าวในรอบห้าปี</p>	
	<p>มาตรา ๖๐ ให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน องค์กร ชุมชน หรือองค์กรประชาชนมีสิทธิเสนอประเภทหรือขนาด โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อให้คณะกรรมการประกาศ กำหนดเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำประเมินผล กระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๖๑ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มี อำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการประเมินผลกระทบ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำหรับโครงการ หรือกิจการ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมกับการประเมินผล กระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ สำหรับโครงการหรือ กิจการแต่ละประเภทและขนาดด้วย</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>มาตรา ๖๒ ในการทำการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๕๘ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการและโครงการร่วมกับเอกชนหรือเอกชนเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งในขั้นการจัดทำขอบเขตการศึกษา ขั้นการจัดทำรายงานขั้นการให้ความเห็นต่อรายงาน และขั้นการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๖๓ การทำการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๕๙ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการที่รุนแรงและโครงการร่วมกับเอกชน หรือเอกชนเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่รุนแรง ต้องจัดทำ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ เมื่อทำการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเสร็จสิ้นแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบเสนอรายงานการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อขอความเห็นจาก</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>คณะกรรมการผู้ชำนาญการ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการทำความเห็นเสนอภายใน สี่สิบห้าวันทำการเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบก่อนที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบจะทำความเห็นของตนเสนอขอรับความ เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามวรรคหนึ่งคณะรัฐมนตรี อาจขอให้บุคคลหรือสถาบันใดซึ่งเป็นผู้ชำนาญการหรือเชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทำการศึกษาและเสนอรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการ พิจารณาด้วยก็ได้ สำหรับโครงการหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐตาม มาตรา ๔๙ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ รับผิดชอบโครงการหรือกิจการนั้น จัดทำการประเมินผล กระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อเสนอขอความเห็น ก่อนที่จะดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕</p>	
	<p>มาตรา ๖๔ ในกรณีที่โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๕๙ เป็นโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการ ตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการให้บุคคลผู้ขอ อนุญาตเสนอการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพต่อ เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอการสั่ง อนุญาตสำหรับ โครงการ หรือกิจการตามวรรคหนึ่งไว้ก่อนจนกว่า จะทราบผลการพิจารณาการประเมินผลกระทบคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๖๕ จากสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ตรวจสอบการประเมินผลกระทบคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หาก เห็นว่า การประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ เสนอมามีได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ปฏิบัติ แนวทางการจัดทำ รูปแบบหรือรายละเอียดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ หรือมีเอกสารข้อมูลไม่ครบถ้วนให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแจ้งให้บุคคลผู้ขออนุญาตที่เสนอการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพทราบภายในเวลาสิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพนั้น</p> <p>ในกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเห็นว่า การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมายังถูกต้องและมีข้อมูลครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนตามวรรคสามแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสามสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการเสนอการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพนั้นเพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาต่อไป</p> <p>การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคสี่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติกำหนดซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจอนุญาตตามกฎหมาย สำหรับโครงการหรือกิจการนั้น หรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการในระดับจังหวัดทำหน้าที่ พิจารณาการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โครงการหรือกิจการประเภทใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเห็นชอบ ให้จังหวัดมีหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๖๕ การพิจารณาของคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการตามมาตรา ๖๔ ให้กระทำไปแล้วเสร็จภายในสี่สิบ ห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสุขภาพจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นหรือ ในกรณีที่ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายนำความเห็นไป ประกอบการสั่งอนุญาตแก่บุคคลซึ่งขออนุญาตได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการมีความเห็นให้ทำ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำใหม่ทั้งฉบับตามแนวทางหรือ รายละเอียดที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนด ให้เจ้าหน้าที่ รอกการสั่งอนุญาตแก่บุคคลผู้ขออนุญาตไว้ก่อน จนกว่าเจ้าหน้าที่ ผู้สั่งอนุญาต จะเห็นว่าบุคคลผู้ขออนุญาตได้ดำเนินการแก้ไข เพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานใหม่ทั้งฉบับตามความเห็นของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการและให้ถือเป็นการเริ่มต้น กระบวนการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ใหม่</p> <p>ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะประกาศในราช กิจจานุเบกษากำหนดให้โครงการหรือกิจการตามประเภทและ ขนาดที่ประกาศกำหนดตามมาตรา ๖๕ ต้องเสนอการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในการขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับ โครงการหรือกิจการนั้น ตามวิธีการเช่นเดียวกับการขออนุญาต</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ด้วยก็ได้</p> <p>หน่วยงานของรัฐที่ผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการ และหน่วยงานของรัฐที่ผู้อนุญาตโครงการหรือกิจการต้อง จัดทำประกาศการตัดสินใจในการดำเนินโครงการหรือกิจการ โดยมีมาตรการในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพพร้อมเหตุผลในการตัดสินใจนั้นต่อประชาชนภายใน สามสิบวันทำการก่อนการอนุญาตหรือดำเนินการ</p> <p>บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับ ผลกระทบสามารถฟ้องได้ และองค์กรที่มีวัตถุประสงค์ในการ คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีสิทธิฟ้องแทนได้ โดยถือว่าเป็นขั้นตอนหรือสาระสำคัญในการพิจารณาการ ตัดสินใจในการดำเนินโครงการหรือกิจการ</p>	
	<p>มาตรา ๖๖ ค่าตอบแทนการพิจารณาการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เรียกเก็บจากหน่วยงานหรือบุคคลผู้เสนอการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเพื่อนำมาใช้เป็นค่าตอบแทน คณะกรรมการผู้ชำนาญการและค่าใช้จ่าย อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดย ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
	<p>มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาการ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ให้กรรมการผู้ชำนาญการหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการ มีอำนาจตรวจสอบสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการ หรือกิจการที่เสนอขอรับความเห็นในการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพได้ตามความเหมาะสม</p> <p>เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ให้ความเห็นในการ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๖๔ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาสั่งอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาต นำมาตรการตามที่เสนอไว้ใน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไปกำหนดเป็นเงื่อนไข ในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไข ที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p>	
	<p>มาตรา ๖๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องกำหนดให้การประเมินผลกระทบ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>สิ่งแวดล้อมและสุขภาพตามมาตรา ๖๒ ต้องจัดทำหรือได้รับการ รับรองจากบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการศึกษ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพก็ได้</p> <p>การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของ ผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะมีสิทธิทำการ ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ การควบคุมการ ปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาตการกำหนดจรรยาบรรณ การต่อ อายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งพักและการ เพิกถอนการอนุญาต และการเสียค่าธรรมเนียมการขอและการ ออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
	<p>มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการ ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้หน่วยงานหรือ เจ้าของโครงการหรือกิจการที่ได้รับการอนุมัติหรืออนุญาตตาม มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ จัดทำรายงานการปฏิบัติตาม มาตรการที่กำหนดไว้ในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการ พิจารณาสั่งอนุญาตและ สำนักงานนโยบายและแผน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๗๐ การอนุญาตหรือคำสั่งทางปกครองที่ออก โดยไม่จัดทำการประเมินผลกระทบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพหรือทำการประเมินโดยขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน หรือ ไม่ได้ให้องค์การอิสระสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญให้ ความเห็น ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าการอนุญาตหรือคำสั่ง ทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์</p>	
<p>หมวด ๔ การควบคุมมลพิษ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p>	<p>หมวด ๗ การควบคุมมลพิษ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p>	
<p>มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมมลพิษ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*เป็นประธานกรรมการ อธิบดี</p>	<p>มาตรา ๗๑ ให้มีคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ประกอบด้วย (๑) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>กรมการปกครอง อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง* อธิบดีกรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่* อธิบดีกรมโรงงาน อุตสาหกรรม อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดี กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและ แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคนซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แต่งตั้ง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการ และเลขานุการ</p>	<p>(๒) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดี กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมส่งเสริม คุณภาพสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล อธิบดี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขาธิการสำนักงาน นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัด กรุงเทพมหานคร</p> <p>(๓) ผู้แทนเทศบาลหนึ่งคน องค์การบริหารส่วนจังหวัด หนึ่งคน องค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนและองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นหนึ่งคน โดยให้ผู้บริหารองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นแต่ละประเภทคัดเลือกกันเอง</p> <p>(๔) ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่คัดเลือกกันเองจำนวนสาม คน</p> <p>(๕) ผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ให้นำความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการ ดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุม มลพิษโดยอนุโลม</p>	<p>สุขภาพที่เลือกกันเองจำนวนห้าคน (๖) ผู้แทนจากองค์กรชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพที่เลือกกันเองจำนวนห้าคน (๗) อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและ เลขานุการ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือก กรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ(๖)ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจและ หน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเกิด จากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษต่อคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๗๒ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจ และหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอแนะต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ ประกาศเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๙๒</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้าน ภาษีอากรและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษและ การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๔) เสนอแนะการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบบำบัด น้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๕) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดมาตรฐานควบคุม มลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕</p> <p>(๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดประเภทของ แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙</p> <p>(๗) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและ ประเภทของของเสียอันตรายตามมาตรา ๗๙</p>	<p>(๒) เสนอแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและแก้ไขอันตราย อันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไข เพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการ ส่งเสริมด้านภาษีอากรและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการ ควบคุมมลพิษและการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๕) เสนอแนะการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบ บำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๗๔</p> <p>(๗) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดประเภทของ แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๗๖</p> <p>(๘) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>(๘) ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ</p> <p>(๙) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๑๐) พิจารณาวินิจฉัยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือ กฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มอบหมาย</p> <p>คณะกรรมการควบคุมมลพิษอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ พิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการ ควบคุมมลพิษจะมอบหมายก็ได้</p>	<p>ประเภทของของเสียอันตรายตามมาตรา ๙๑</p> <p>(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ ออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๙๘</p> <p>(๑๐) ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ</p> <p>(๑๑) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๑๒) พิจารณาวินิจฉัยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุม มลพิษ</p> <p>(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติมอบหมาย</p>	
<p>มาตรา ๕๔ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุม มลพิษและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้ง โดยอนุโลม</p>	<p>คณะกรรมการควบคุมมลพิษอาจตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณา และปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ คณะกรรมการควบคุมมลพิษจะมอบหมายก็ได้</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>มาตรา ๗๓ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะกรรมการที่ คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งโดยอนุโลม</p>	
	<p>ส่วนที่ ๒ มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด</p>	
<p>มาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจาก แหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดมลพิษให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด</p> <p>(๒) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม การระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย ก๊าซเรือนกระจก น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม</p> <p>(๓) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีการควบคุม การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ตาม (๑) จะต้องคำนึงถึงความปลอดภัย หลักการระวังป้องกัน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ล่วงหน้า สิทธิการมีชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดี ศักยภาพในการรองรับ ของระบบนิเวศและการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน ความ เป็นไปได้ในเชิงสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ หรือกำหนดรายละเอียดของชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือ ปริมาณของสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้แตกต่างจาก ชนิด ประเภท ความเข้มข้น หรือปริมาณของสารมลพิษที่กำหนด ไว้ในมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็ได้ รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้ ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานด้วย</p> <p>การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูก ควบคุมตาม (๒) หรือการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องมีการควบคุมตาม (๓) จะกำหนดพร้อมกับการกำหนด มาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดหรือภายหลังการ กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) ก็ได้</p>	
	<p>มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๑) ได้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมี</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>อำนาจประกาศกำหนดแนวทางเพื่อให้แหล่งกำเนิดมลพิษที่ จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๒) ดำเนินการเพื่อ ควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม</p>	
<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการ ระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือ มลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตาม กฎหมายอื่น และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุม มลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย นั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วน ราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ในกรณีที่มีอุปสรรคไม่อาจ ดำเนินการเช่นนั้นได้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ ชี้ขาด เมื่อมีคำชี้ขาดเป็นประการใดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามคำชี้ขาดนั้น</p>	<p>มาตรา ๗๖ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับ การระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยอาศัย อำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่า มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดตามมาตรา ๗๔ ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผล ใช้บังคับต่อไป ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่า มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดตามมาตรา ๗๔ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมาย นั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ในกรณีที่มีอุปสรรคไม่อาจดำเนินการเช่นนั้นได้ ให้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด เมื่อมีคำชี้ขาด เป็นประการใด ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำชี้ ขาดนั้น</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจส่วน ราชการใดกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่อง ใดไว้ แต่ส่วนราชการนั้นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายกำหนดมาตรฐาน ดังกล่าว ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มี อำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษ จากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้ และให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตาม กฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p>	<p>มาตรา ๗๗ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจ ส่วนราชการใด กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ในเรื่องใดไว้ แต่ส่วนราชการนั้นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายกำหนด มาตรฐานดังกล่าว ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้ และให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p>	
<p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่เห็นสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมี อำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษ จากแหล่งกำเนิดสูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่น และมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตควบคุม มลพิษตามมาตรา ๕๙</p>	<p>มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ประชาชนมีข้อร้องเรียนหรือ ข้อเสนอเกี่ยวกับปัญหามลพิษ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศในราชกิจจา นุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สูงกว่า มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๗๔ หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่นและมีผลใช้บังคับ ตามมาตรา ๗๕ เป็นพิเศษสำหรับในเขตควบคุมมลพิษตาม มาตรา ๗๒ และให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	
<p>ส่วนที่ ๔</p>	<p>ส่วนที่ ๓</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มลพิษทางอากาศและเสียง</p>	<p>มลพิษอากาศและเสียง</p>	
<p>มาตรา ๖๔ ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิด มลพิษเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนด ตามมาตรา ๕๕</p>	<p>มาตรา ๗๙ ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิด มลพิษเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม มาตรา ๗๔</p>	
<p>มาตรา ๖๕ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าได้มีการ ใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนตามมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นโดยเด็ดขาดหรือจนกว่าจะ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕</p>	<p>มาตรา ๘๐ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าได้มี การใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนมาตรา ๗๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นจนกว่าจะได้มีการแก้ไข ปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ กำหนดตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๑) ภายในระยะเวลาที่ กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๖๖ ในการออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏ เด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า “ห้ามใช้เด็ดขาด” หรือ “ห้ามใช้ ชั่วคราว” หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชน โดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของ ยานพาหนะนั้นด้วย</p> <p>การทำและการยกเลิกเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง หรือ การใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตาม</p>	<p>มาตรา ๘๑ ในการออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตาม มาตรา ๘๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้ เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า “ห้ามใช้” หรือ เครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่า มีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่ง ของ ยานพาหนะนั้นด้วย</p> <p>การออกและการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้และลักษณะของ เครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง หรือการใช้ยานพาหนะใน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ขณะที่มีเรื่องหมายดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงาน ตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจจับต๊ะเบียนยานพาหนะทราบถึง คำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น และให้เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ดังกล่าวระงับการดำเนินการทางทะเบียน การชำระภาษีประจำปี หรือการต่ออายุใบอนุญาตของยานพาหนะไว้จนกว่าจะมีการ ยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้น</p>	
<p>มาตรา ๖๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ยานพาหนะหยุดเพื่อตรวจสอบหรือเข้าไปใน ยานพาหนะหรือกระทำการใดๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์ และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้</p>	<p>มาตรา ๘๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ยานพาหนะหยุด เพื่อตรวจสอบ หรือเข้าไปในยานพาหนะหรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อ ตรวจสอบเครื่องยนต์และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้</p>	
<p>มาตรา ๖๘ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม การปล่อย อากาศเสีย รั้วสี หรือมลพิษอื่นใดที่อยู่ในสภาพเป็นควัน ไอ ก๊าซ เขม่า ฟุ้ง ละออง เถ้าถ่าน หรือมลพิษอากาศ ในรูปแบบใดออกสู่ บรรยากาศไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนด</p>	<p>มาตรา ๘๓ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูก ควบคุมตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๒) มีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบ บำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือ ใช้การจัดการมลพิษ ด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดที่ เหมาะสม เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๔</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘</p> <p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ต้องติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด เว้นแต่จะได้มีระบบ อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ทำการตรวจสอบและทดลองแล้วเห็นว่ายังใช้การได้อยู่แล้ว เพื่อการนี้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะกำหนดให้มีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือดังกล่าวด้วยก็ได้</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปล่อยหรือก่อให้เกิดเสียงหรือความสั่นสะเทือนเกินกว่าระดับมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา</p>	<p>วรรคหนึ่ง (๑)</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>๕๖ หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับ เขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘ ด้วยโดยอนุโลม</p>		
<p>ส่วนที่ ๕ มลพิษทางน้ำ</p>	<p>ส่วนที่ ๔ มลพิษทางน้ำ ของเสีย และมลพิษอื่น</p>	
<p>มาตรา ๖๙ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย หรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขต ที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการ ใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมี ผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัด กำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘</p>		
<p>มาตรา ๗๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ กำหนดตามมาตรา ๖๙ มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มี ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษกำหนด เพื่อการนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะ</p>		

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียที่กำหนดให้ทำการก่อสร้างติดตั้งหรือจัดให้มีขึ้นนั้นด้วยก็ได้</p> <p>ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษใดมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียอยู่แล้วก่อนวันที่มีประกาศของรัฐมนตรียตาม มาตรา ๖๙ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเพื่อตรวจสอบ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเห็นว่าระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียที่มีอยู่แล้วนั้นยังไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดไว้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด</p>		
<p>มาตรา ๗๒ ในเขตควบคุมมลพิษใดหรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมไว้แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทุกประเภท เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามมาตรา ๗๐ มีหน้าที่ต้องจัดส่งน้ำเสีย หรือของเสียที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบ</p>		

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>บำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมที่มีอยู่ในเขต ควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตาม อัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้น มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัด ของเสียของตนเองอยู่แล้ว และสามารถทำการบำบัดน้ำเสียหรือ กำจัดของเสียได้ตามมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้</p>		
	<p>มาตรา ๘๔ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐได้จัดให้ มีบริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ในขอบเขต การให้บริการ ของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจัดส่ง น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากการดำเนินกิจการของ ตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบดังกล่าว และมีหน้าที่ต้อง เสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดย กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของแหล่งกำเนิด มลพิษที่จะต้องถูกควบคุม ตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งได้ จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใด</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ที่เหมาะสม หรือใช้บริการระบบบำบัดหรือ กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการ เพื่อให้การระบายหรือ ปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นได้มาตรฐานตามที่ กำหนดไว้ในมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๑)</p>	
<p>มาตรา ๗๕ ในเขตควบคุมมลพิษใด หรือเขตท้องที่ใดที่ทาง ราชการยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของ เสียรวมและไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือ กำจัดของเสียอยู่ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจกำหนด วิธีการชั่วคราว สำหรับการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียซึ่งเกิด จากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ ได้ตามที่ จำเป็นจนกว่าจะได้มีการก่อสร้างติดตั้ง และเปิดดำเนินการระบบ บำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมในเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่นั้น</p> <p>วิธีการชั่วคราวสำหรับการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย ตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการเก็บรวบรวม การขนส่ง หรือการจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียด้วยวิธีการใดๆ ที่เหมาะสม ไปทำ การบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของ</p>	<p>มาตรา ๘๕ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมีได้ จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น แต่ มีการให้บริการระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษ อื่นจากผู้รับจ้างให้บริการอยู่ในเขตท้องที่นั้น ให้เจ้าของ แหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ภายในขอบเขตการให้บริการของระบบ บำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจัดส่งน้ำเสีย ของ เสีย หรือมลพิษอื่น จากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปให้ผู้รับจ้าง ให้บริการทำการบำบัดหรือกำจัด</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๔ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๒) โดยอนุโลม</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>เสียมรวมของทางราชการที่อยู่ในเขตอื่นหรืออนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียซึ่งรับจ้างให้บริการอยู่ในเขตอื่นเข้ามาเปิดดำเนินการรับจ้างให้บริการในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้นเป็นการชั่วคราว หรืออนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการนั้นทำการเก็บรวบรวมน้ำเสียหรือของเสียเพื่อนำขนเคลื่อนย้ายไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของผู้ซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่นนอกเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น</p>		
	<p style="text-align: center;">มาตรา ๘๖ ในเขตท้องที่ใดที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น และไม่มีบริการระบบบำบัดหรือกำจัด น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากผู้รับจ้างให้บริการอยู่ในเขตท้องที่นั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดวิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษได้ตามที่จำเป็นจนกว่าจะได้มีการจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสียของเสีย หรือมลพิษอื่นในเขตท้องที่นั้น</p> <p style="text-align: center;">วิธีการชั่วคราวสำหรับการจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>มลพิษอื่นตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการเก็บรวบรวม การขนส่ง หรือการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นด้วย วิธีการใด ๆ ที่เหมาะสมไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบ บำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงาน ของรัฐที่อยู่ในเขตท้องที่อื่น หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการซึ่ง อยู่ในเขตท้องที่อื่นเข้ามาเปิดดำเนินการรับจ้างให้บริการในเขต ท้องที่นั้นเป็นการชั่วคราว หรืออนุญาตให้ผู้รับจ้างให้บริการนั้น ทำการเก็บรวบรวมน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น เพื่อไปทำการ บำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่นของผู้รับจ้างซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่น</p>	
<p>มาตรา ๗๖ น้ำเสียที่ได้รับการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม ของทางราชการหรือระบบบำบัดน้ำเสียของผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้าง ให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย จะต้องมีความสอดคล้องตาม มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตาม กฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕๖ หรือ มาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุม มลพิษตามมาตรา ๕๘</p>	<p>มาตรา ๘๗ น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ได้รับการ บำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือของผู้รับจ้างให้บริการ จะต้องมีมาตรฐานตามที่กำหนดตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๑) หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนด โดยอาศัยอำนาจตาม กฎหมายอื่น และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๗๖</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗๗ ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่ส่วนราชการนั้นหรือราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นจะจ้างผู้ที่ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมก็ได้</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจัดส่ง เก็บรวบรวมและขนส่งน้ำเสียหรือของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ รวมทั้งข้อกำหนด ข้อห้าม ข้อจำกัด และเงื่อนไขต่างๆ สำหรับการปล่อยทิ้ง และการระบายน้ำเสีย หรือของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม และแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอื่นตามมาตรา ๗๒ ลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ ให้กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๘๘ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้จัดให้มีบริการระบบบำบัดหรือ กำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงานของรัฐนั้นจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ หน่วยงานของรัฐจะจ้างผู้รับจ้างให้บริการเป็นผู้ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นก็ได้</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการเก็บรวบรวม การขนส่ง และการจัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งข้อกำหนด ข้อห้าม ข้อจำกัด และเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับการระบาย หรือปล่อยทิ้งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษลงสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งพักและการเพิกถอนการอนุญาตและการเสียค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างให้บริการเป็นผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ควบคุมด้วย</p> <p>ในการรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียของผู้รับจ้างให้บริการตามวรรคหนึ่งจะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงมิได้</p>	<p>มาตรา ๘๙ ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุม หรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการบำบัด หรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำ การเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต</p> <p>การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้รับใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ และค่าบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมด้วย</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ในการรับจ้างให้บริการบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำ เสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของผู้รับจ้างให้บริการตามวรรคหนึ่ง จะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม วรรคสี่มิได้</p>	
	<p>มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความ ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือให้หยุดหรือระงับ การให้บริการเป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง</p> <p>ในกรณีที่ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการฝ่าฝืนหรือไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป ทั้งนี้ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
	<p>มาตรา ๙๑ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้เป็นการ เฉพาะให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดชนิดและประเภทของของเสีย</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>อันตรายหรือมลพิษอื่น ในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม การปิโตรเลียม การพลังงาน การเหมืองแร่ เกษตรกรรม สาธารณสุข และ กิจกรรมอื่นให้อยู่ในความควบคุม ในการนี้ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ และวิธีการ เพื่อควบคุมการเก็บ รวบรวม การเก็บรักษา การขนส่งเคลื่อนย้าย การนำเข้ามาใน ราชอาณาจักร การส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือการจัดการ บำบัด หรือกำจัดของเสียอันตรายหรือมลพิษอื่นด้วยวิธีการที่ เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย</p>	
<p>ส่วนที่ ๓ เขตควบคุมมลพิษ</p>	<p>ส่วนที่ ๕ เขตควบคุมมลพิษ</p>	
<p>มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าห้องที่ใดมีปัญหามลพิษซึ่งมี แนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของ ประชาชนหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ห้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อ ดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษได้</p>	<p>มาตรา ๙๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าห้องที่ใดมีปัญหามลพิษ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชนหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยการ เสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ องค์การเอกชนด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การ ชุมชน หรือสถาบันการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจา</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>นุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้น เป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อ ดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้</p> <p>ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาทบทวน ความจำเป็นในการกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมมลพิษตาม วรรคหนึ่งอย่างน้อยทุกห้าปีถ้าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติพิจารณาเห็นว่าความจำเป็นในการกำหนดให้ท้องที่ ดังกล่าวเป็นเขตควบคุมมลพิษเปลี่ยนแปลงไป ให้คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงประกาศให้ท้องที่ นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษให้เหมาะสมได้หรือกำหนดมาตรการ เพิ่มเติมเพื่อป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูในเขตควบคุมมลพิษนั้น</p>	
	<p>มาตรา ๙๓ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด ตามมาตรา ๔๓ ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นในท้องที่ที่ได้ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อ ดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟู คุณภาพ สิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษนั้นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อนำไปรวมไว้ในแผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัด</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด มลพิษที่มีอยู่ในเขตควบคุมมลพิษนั้น</p> <p>(๒) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และ ขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูล ตาม (๑)</p> <p>(๓) ทำการศึกษาวิเคราะห์ และประเมินภาวะมลพิษ ศักยภาพการรองรับภาวะมลพิษ รวมทั้งขอบเขตความรุนแรง ของสภาพปัญหาและผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อ กำหนดเป้าหมายและมาตรการที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับ ดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในเขตควบคุมมลพิษนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ กำหนดไว้</p> <p>(๔) ประเมินการและจัดทำคำขอจัดสรรเงินงบประมาณ แผ่นดินหรือเงินกองทุนที่จำเป็นสำหรับดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ</p> <p>(๕) กำหนดแนวทางในการติดตามและการประเมินผล</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>การดำเนินการตามแผน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการควบคุม ลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กรมควบคุมมลพิษ กรม ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีหน้าที่ กำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้คำแนะนำและ ช่วยเหลือ โดยเป็นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ท้องถิ่น องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ และสถาบันการศึกษา</p>	
	<p>มาตรา ๙๔ ในกรณีที่จะต้องจัดหาที่ดินสำหรับ การดำเนินการควบคุมลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูคุณภาพ สิ่งแวดล้อม แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือก เป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่าย ให้เสนอประมาณการและคำขอ จัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม จังหวัด ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ กำหนดที่ดินที่เหมาะสม เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>เวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต่อไป</p>	
<p>มาตรา ๖๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลการ ดำเนินการของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๖๐ ในกรณีที่เจ้า พนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดมีอำนาจดำเนินการแทนเมื่อได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบแล้ว</p>	<p>มาตรา ๙๕ ให้ผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเป็นผู้กำกับดูแล การจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา ๙๓ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับ แต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตาม มาตรา ๙๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการหรือ ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจ กำกับดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขยายระยะเวลาได้ตามที่ เห็นสมควร</p> <p>ให้กรมควบคุมมลพิษ และสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ติดตามผลการดำเนินการ แก้ไขปัญหามลพิษและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดขจัดมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ให้หน่วยงานตามวรรคสอง เสนอเรื่องต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาสั่งการตาม สมควร</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ไม่มีความหมายใดบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิต การใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การสาธารณสุขและกิจการอย่างอื่นให้อยู่ในความควบคุม ในการนี้ให้กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ และวิธีการเพื่อควบคุมการเก็บ รวบรวม การรักษาความปลอดภัย การขนส่งเคลื่อนย้าย การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และการจัดการ บำบัด และกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย</p>		
	<p>ส่วนที่ ๖ การตรวจสอบและควบคุม</p>	
<p>มาตรา ๘๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งมีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๐ เป็นของตนเองมีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบหรือ</p>	<p>มาตรา ๙๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสีย หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมตามมาตรา ๘๓ เป็นของตนเอง มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล ที่แสดงผลการทำงานของระบบ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>อุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวในแต่ละวัน และจัดทำบันทึก รายละเอียดเป็นหลักฐานไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่ แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง</p> <p>การเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงาน ให้ทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่ระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือ ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวในวรรค หนึ่ง จะต้องมีผู้ควบคุมตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้ ผู้ควบคุมมีหน้าที่ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแทน เจ้าของหรือผู้ครอบครอง</p> <p>ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัด ของเสียมีหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการจัดการมลพิษดังกล่าว และจัดทำ บันทึก รายละเอียดเป็นหลักฐานไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิด มลพิษนั้น และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการจัดการมลพิษดังกล่าว เสนอต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง</p> <p>การเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงาน และระยะเวลาในการรายงาน ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด</p> <p>ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีผู้ควบคุม ให้ผู้ ควบคุมมีหน้าที่ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแทน เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ</p> <p>ให้ผู้รับจ้างให้บริการมีหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่กฎหมายใดบัญญัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และ แบบในการจัดเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงาน และระยะเวลาในการรายงาน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ตามวรรคสองไว้เป็นการเฉพาะให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย การนั้น ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่ รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคสอง</p>	
<p>มาตรา ๘๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับ ตามมาตรา ๘๐ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจ หน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งและ จะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้</p>	<p>มาตรา ๘๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ ได้รับตามมาตรา ๘๖ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมี อำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นอย่างน้อยทุกหกเดือน โดยจะ ทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้ รวมทั้งให้มีการเปิดเผยรายงานทั้งหมดต่อสาธารณชนทุกครั้ง โดย จัดไว้ในสถานที่ที่ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก</p>	
<p>มาตรา ๘๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของโรงงาน อุตสาหกรรมหรือแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัด น้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่างเวลาพระ อาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจ สภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุม</p>	<p>มาตรา ๘๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของ แหล่งกำเนิดมลพิษหรือที่ตั้งของระบบ บำบัดหรือกำจัดอากาศ เสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือ ควบคุมการปล่อยของเสีย หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่น ใดของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>การปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึก รายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ หรือ อุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือ ซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบ กำจัดของเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อย ทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น แต่ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็น โรงงานอุตสาหกรรม ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วย</p>	<p>อาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบสภาพการ ทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วย วิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม การระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำ เสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจสอบ เก็บ ตัวอย่างอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือ มลพิษอื่น และบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับ การทำงานของระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วย วิธีการอื่นใด หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ยึดหรืออายัดของเสียในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัด อากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดมาเพื่อประกอบการ พิจารณา</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>โรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒ ในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้ออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมนั้นโดยให้ถือว่าเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการออกคำสั่งปรับภายในระยะเวลาอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งปรับเจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้</p> <p>(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียหยุดหรือปิดการดำเนินกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือสั่งเพิกถอน</p>		

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียนั้น ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ควบคุมนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความใน พระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้</p>		
	<p>มาตรา ๙๙ ในการตรวจสอบตามมาตรา ๙๘ (๑) หาก ปรากฏว่าสภาพการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการ มลพิษ ด้วยวิธีการอื่นใด ไม่สามารถควบคุมการระบายหรือปล่อย ทั้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่นให้</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ได้มาตรฐานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือ เปลี่ยนแปลงระบบบำบัดหรือกำจัดอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วย วิธีการอื่นใด เพื่อควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำ เสีย ของเสีย ของเสียอันตราย หรือมลพิษอื่น ให้ได้มาตรฐานตาม บทบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษใดมีกฎหมายบัญญัติ หลักเกณฑ์ในการควบคุมไว้เป็นการเฉพาะ ให้เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษแจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน หรือมี เหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและเจ้าพนักงานตามกฎหมายไม่ดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจ สั่งให้ปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และให้เจ้าพนักงาน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ควบคุมมลพิษรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อ นำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบเพื่อทราบ ต่อไป</p>	
<p>มาตรา ๘๓ ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการประสาน การปฏิบัติราชการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษอาจดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะการสั่งปิดหรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือ การสั่งให้หยุดใช้หรือทำประโยชน์ด้วยประการใดๆ เกี่ยวกับ แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๘ ที่ จงใจไม่ทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นและ ลักลอบปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียที่ยังไม่ได้ทำการ บำบัดออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษต่อเจ้า พนักงานผู้มีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตามกฎหมาย</p> <p>(๒) เสนอแนะให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๑ หรือ มาตรา ๗๒ จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดหรือกำจัดตาม พระราชบัญญัตินี้ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือส่วน</p>	<p>มาตรา ๑๐๐ ในกรณีที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการ ประสานการปฏิบัติราชการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจ ควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นในการสั่งปิด พักใช้ หรือเพิก ถอนใบอนุญาต หรือสั่งให้หยุดใช้ หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับ แหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๗๔ วรรค หนึ่ง (๒) ที่ระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือ มลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานที่กำหนด</p> <p>(๒) เสนอแนะต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีการดำเนินการ ทางกฎหมาย เพื่อบังคับ ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตาม มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๘๖ จัดส่งน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบ บำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการซึ่งอยู่ ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือส่วนราชการ นั้น</p>	<p>หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษ อื่น ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ หน่วยงานของรัฐนั้น</p>	
<p>มาตรา ๘๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย ผู้ ควบคุม หรือบุคคลอื่นใดซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่ง นั้นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ถ้าผู้ร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษให้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และเจ้า พนักงานตามกฎหมายซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษ นั้น ไม่มีอำนาจออกคำสั่งหรือกระทำการตามกฎหมายว่าด้วย การนั้น เมื่อเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ได้รับคำสั่งเป็นหนังสือ จากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้ปรับปรุง แก้ไข หยุด หรือระงับ การกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายแล้ว ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้า พนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งระงับกิจการบางส่วนหรือ ทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>มาตรา ๘๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องแสดงบัตร ประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องแสดงบัตร ประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษให้เป็นไป ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา ๘๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือยานพาหนะ หรือผู้มีหน้าที่ เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล กฎหมายอาญา</p>	<p>มาตรา ๑๐๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้า พนักงานควบคุมมลพิษเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา</p>	
<p>มาตรา ๘๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๕ และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้า พนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ (๑) ให้ทำต่อหน้าเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือยานพาหนะ ถ้าหากบุคคลดังกล่าว ไม่ได้ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน</p>	<p>มาตรา ๑๐๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ผู้ชำนาญการหรือเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๘๒ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๘ (๑) ให้ทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ยานพาหนะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ทำต่อหน้า บุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งกรรมการผู้ชำนาญการ เจ้าหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้ มาเป็นพยาน</p>	
<p>มาตรา ๘๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย ผู้</p>	<p>มาตรา ๑๐๕ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้าง ให้บริการผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ควบคุม หรือบุคคลอื่นใดซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่ง นั้นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ถ้าผู้ร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษให้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p>	<p>๘๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙๐ วรรคสอง หรือเจ้าของ แหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดไม่พอใจ คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๐๑ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษวินิจฉัยอุทธรณ์ตาม วรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้เป็นที่สุด</p>	
<p>ส่วนที่ ๘ ค่าบริการและค่าปรับ</p>	<p>ส่วนที่ ๗ ค่าบริการและค่าปรับ</p>	
<p>มาตรา ๘๘ ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ใดซึ่งได้จัดให้มี การก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัด ของเสียรวมของทางราชการโดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงิน รายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตาม พระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดย คำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตรา ค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ที่ เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ ในเขตท้องที่ใดได้จัดให้มีการก่อสร้างและ ให้บริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น ของหน่วยงานของรัฐ โดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินจากกองทุนที่จัดสรร ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนด อัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบ บำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยประกาศใน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ดังกล่าว การกำหนดอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราช กิจจานุเบกษา</p>	<p>ราชกิจจานุเบกษา การกำหนดอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดเป็น อัตราเดียวหรือกำหนดให้แตกต่างกันในแต่ละเขตท้องที่ก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๘๙ อัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา ๘๘ สำหรับ การบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษตาม มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ อาจกำหนดให้มีอัตราแตกต่างกันได้ ตามความเหมาะสม เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๒ ประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อย มีสิทธิได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษ</p>	<p>มาตรา ๑๐๗ อัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๖ สำหรับการบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจาก แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๘๔ อาจกำหนดให้มีอัตรา แตกต่างกันได้ตามความเหมาะสม เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๘๔ ประเภท บ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อยมีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้อง เสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนดในราชกิจจา นุเบกษา</p>	
<p>มาตรา ๙๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ส่วนราชการที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของ เสียรวมของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับ และเรียกrogateเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสีย</p>	<p>มาตรา ๑๐๘ ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จัดให้ มีบริการระบบบำบัด หรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่น มี อำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่หน่วยงาน ของรัฐนั้นจัดให้มีขึ้น</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>รวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการนั้นจัดให้มีขึ้น</p> <p>ค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่นหรือของส่วนราชการที่ได้จัดเก็บค่าบริการและค่าปรับนั้น</p>	<p>ค่าบริการที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากกองทุน ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐที่ได้จัดเก็บค่าบริการนั้น</p>	
<p>มาตรา ๙๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามมาตรา ๗๐ ผู้ใดลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นนั้นและมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายหากการปล่อยทิ้งน้ำเสีย หรือของเสียนั้นก่อให้เกิดความชำรุดเสียหายหรือความบกพร่องแก่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการด้วยประการใดๆ</p>	<p>มาตรา ๑๐๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามมาตรา ๘๓ ผู้ใดลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียที่เกินกว่ามาตรฐาน และหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานของทางราชการกำหนดลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นนั้น และมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายหากการปล่อยทิ้งน้ำเสีย หรือของเสียนั้นก่อให้เกิดความชำรุดเสียหาย หรือความบกพร่องแก่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทาง ราชการด้วยประการใด ๆ</p>	
<p>มาตรา ๙๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตาม มาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๐ ผู้ใดละเว้นไม่ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ ของตนที่มีอยู่สำหรับการควบคุมมลพิษอากาศ เสียงและความ สั่นสะเทือน หรือละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียโดย ใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของตนที่มีอยู่และ ลักลอบปล่อยทิ้งมลพิษน้ำเสียหรือของเสียดังกล่าวออกสู่สิ่งแวดล้อม ภายนอกเขตแหล่งกำเนิดมลพิษของตนจะต้องเสียค่าปรับรายวันใน อัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิด เดินเครื่องทำงานของอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นว่านั้น</p>	<p>มาตรา ๑๑๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๘๓ ผู้ใดละเว้นไม่ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือของตนที่มีอยู่สำหรับ การควบคุมมลพิษอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน หรือละ เว้นไม่ทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสียหรือกำจัดของเสียโดยใช้ ระบบบำบัดอากาศเสีย น้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตนที่ มีอยู่ และลักลอบปล่อยทิ้งมลพิษอากาศ น้ำเสีย หรือของเสีย ดังกล่าวออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตแหล่งกำเนิดมลพิษของ ตน จะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงิน ค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของอุปกรณ์ เครื่องมือหรือระบบบำบัดอากาศเสีย น้ำเสียหรือระบบกำจัดของ เสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นว่านั้น</p>	
<p>หมวด ๕ มาตรการส่งเสริม</p>	<p>หมวด ๘ มาตรการส่งเสริม</p>	
<p>มาตรา ๙๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดซึ่ง มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่</p>	<p>มาตรา ๑๑๑ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้อง</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบ กำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุ ที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้างให้บริการซึ่ง ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและ ช่วยเหลือจากทางราชการได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับการ นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่จำเป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร</p> <p>(๒) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญชาว ต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงาน ระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่นำเข้ามาใน ราชอาณาจักรตาม (๑) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้น</p>	<p>จัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบ กำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และ วัสดุที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้าง ให้บริการซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิขอรับการ ส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับ การนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่จำเป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายใน ราชอาณาจักร</p> <p>(๒) การขอรับอนุญาตนำผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญ ชาวต่างประเทศ เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือ ดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบ กำจัดของเสียในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มี คุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (๑) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจาก การเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย</p> <p>เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมาย</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย</p> <p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบอุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นที่เกิดจากกิจการ หรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากราชการตามวรรคหนึ่งได้</p>	<p>ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นที่เกิดจากกิจการหรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากราชการตามวรรคหนึ่งได้</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษใดได้รับสิทธิจากมาตรการส่งเสริมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง กระทำการเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หน่วยงานของรัฐเพิกถอนสิทธิในการรับการส่งเสริมและการช่วยเหลือจากราชการที่ได้รับอยู่</p>	
<p>มาตรา ๙๕ คำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากราชการตามมาตรา ๙๔ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจการเงินและการลงทุนของผู้ยื่นคำขอแต่ละราย และในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้คณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๑๑๒ การส่งเสริมและช่วยเหลือ รวมถึงการเพิกถอนสิทธิจากราชการตามมาตรา ๑๑๑ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนของผู้ยื่นคำขอแต่ละราย และในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติแนะนำให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อให้การส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป</p>	<p>แห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแนะนำให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อให้การส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป</p>	
<p>หมวด ๖ ความรับผิดทางแพ่ง</p>	<p>หมวด ๙ ความรับผิดทางแพ่ง</p>	
<p>มาตรา ๙๖ แห่งกฏาเนตมลพิษใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายหรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้นเกิดจาก</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เหตุสุตวิสัยหรือการสงคราม (๒) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐ (๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับอันตราย 	<p>มาตรา ๑๑๓ แห่งกฏาเนตมลพิษใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเกิดความเสียหายต่อชุมชน ระบบนิเวศน์ และสิ่งแวดล้อมหรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้นเกิดจาก</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เหตุสุตวิสัยหรือการสงคราม (๒) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงาน 	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>หรือความเสียหายเองหรือของบุคคลอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงหรือโดยอ้อม ในการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ นั้น ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหาย ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า รวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทางราชการต้องรับภาระจ่ายจริงในการ ขจัดมลพิษที่เกิดขึ้นนั้นด้วย</p>	<p>ของรัฐ (๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับ อันตรายหรือความเสียหายเอง</p>	
<p>มาตรา ๙๗ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด โดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือ เสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็นสาธารณ สมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐ ตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือ เสียหายไปนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วย ประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้ สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ ในการควบคุมดูแลของรัฐหรือ เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มี หน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่าทั้งหมดของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย สูญหาย เสียหาย และค่าฟื้นฟูให้แก่รัฐ</p>	
	<p>มาตรา ๑๑๕ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๑๑๓ และผู้มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามมาตรา ๑๑๔ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายในอัตรา ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหาย รวมทั้งต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่าย</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ทั้งทางตรงและทางอ้อมของหน่วยงานของรัฐในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมด้วย ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการป้องกันและเยียวยาความเสียหายต่อสุขภาพของประชาชน</p> <p style="text-indent: 40px;">ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือสุขภาพอนามัย และในเวลาพิพาทคดีเป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ชัดว่าความเสียหายนั้นมีเพียงใด ศาลอาจกำหนดในคำพิพากษาหรือคำสั่งว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นอีกภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือภายในระยะเวลาที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็น แต่ก่อนการแก้ไขต้องให้โอกาสคู่ความอีกฝ่ายที่จะคัดค้าน โดยกำหนดให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษวางหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันอื่น เพื่อประกันความเสียหายที่อาจจะมีขึ้นในอนาคตแน่นอน</p> <p style="text-indent: 40px;">เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ศาลกล่าวสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาดังกล่าวแล้ว ไม่ปรากฏความเสียหายใด ๆ แก่ผู้เสียหายให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้วางหนังสือค้ำประกัน</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>หรือหลักประกันอื่นร้องขอเพื่อรับเอาหนังสือค่าประกันของ ธนาคารหรือหลักประกันคืน</p>	
<p>หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p>	<p>หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ</p>	
<p>มาตรา ๙๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตาม มาตรา ๙ หรือขัดขวางการกระทำใดๆ ตามคำสั่งดังกล่าว ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวหรือขัดขวาง การกระทำใดๆ ตามคำสั่งดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตราย หรือ ความเสียหายจากภาวะมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือ ปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออก ตามมาตรา ๑๑ หรือขัดขวางการกระทำตามคำสั่งดังกล่าว ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวหรือ ขัดขวางการกระทำใด ๆ ตามคำสั่งดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิด อันตราย หรือความเสียหายจากภาวะมลพิษ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๙ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้ง จำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๙๙ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมายหรือเข้าไปกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลาย</p>	<p>มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดย ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>ทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ทำลาย ทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๐ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
	<p>มาตรา ๑๒๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัด ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดในมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสีย</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>น้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นโดยไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติ ที่กำหนดในมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือ ปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรค สอง กระทำในเขตควบคุมมลพิษ ผู้กระทำความผิดดังกล่าวต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>มาตรา ๑๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะของ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้า พันบาท</p>	
<p>มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่ เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
	<p>มาตรา ๑๒๓ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่จัดส่งน้ำ เสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามมาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ หรือข้อกำหนดของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม มาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีสิทธิได้รับการยกเว้น ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>ในกรณีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็น แหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง (๒) เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองแสนบาท</p>	
<p>มาตรา ๑๐๕ ผู้ได้รับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการ บำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๒๔ ผู้ได้รับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้าง ให้บริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>ไม่กำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๒๕ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใด ดำเนินกิจการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๙๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๐๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียผู้ใด ไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๒๖ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือ ผู้รับจ้างให้บริการผู้ใด ไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่จัดทำบันทึก หรือรายงานตามมาตรา ๙๖ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ที่ออก ตามมาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใด ที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา ๙๖ โดยแสดงข้อความอันเป็น</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>เท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๐๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๒๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๒ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
	<p>มาตรา ๑๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๙๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา ๑๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดจ้างบุคคลที่ถูกเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมแล้ว ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ซึ่งตนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๑๓๐ เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใด จ้าง วานใช้ หรือกระทำการใดๆ เพื่อให้บุคคลที่ถูกเพิกถอนหรือไม่ได้รับการอนุญาตการเป็นผู้ควบคุมแล้ว ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือควบคุมการปล่อยของเสีย ซึ่งตนมี</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>หน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	
<p>มาตรา ๑๑๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตาม พระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ หรือผู้จัดการของนิติ บุคคลนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล นั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้น แต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๓๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการของ นิติบุคคลนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติ บุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิด นั้น</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๓๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตาม ความเหมาะสม</p> <p>คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสาม คน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทน กระทรวงยุติธรรม และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อ พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธี พิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๓๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปีให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ ดำเนินคดีต่อไป</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>บทเฉพาะกาล</p>	<p>บทเฉพาะกาล</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๓๔ ให้องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้จดทะเบียนไว้ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๓๕ ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และ หนี้สินของกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของ กองทุนตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๓๖ เพื่อให้การปฏิบัติงานของกองทุน ดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจกำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาช่วยปฏิบัติงานในกองทุน ไปพลางก่อนเป็น การชั่วคราว โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัด</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>เดิม และอยู่ในการบังคับบัญชาของเลขาธิการสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๓๗ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการซึ่งคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการตาม พระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๓๘ บรรดารายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยัง อยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นรายงานการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการ ต่อไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>มาตรา ๑๑๔ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงาน เกี่ยวกับการศึกษา และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ กระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นผู้ที่มีสิทธิทำ</p>	<p>มาตรา ๑๓๙ ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงาน ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้รับ ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่ารัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้นั้นมาดำเนินการขออนุญาตตาม พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>สุภาพตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้น อายุ</p>	
<p>ไม่มีกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไว้ แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับให้มีการพิจารณา อุทธรณ์ต่อไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	
<p>มาตรา ๑๑๕ บรรดารายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับ โครงการหรือกิจการใดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ดำเนินการพิจารณา ให้ความเห็นชอบได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการพิจารณาดำเนินการดังกล่าว เป็นอำนาจ</p>	<p>มาตรา ๑๔๑ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวัน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตาม พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
<p>หน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม*</p>		
	<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	
	<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p>	<p>กำหนดค่าธรรมเนียมในร่าง พ.ร.บ. ฉบับ สคก. ให้สูงขึ้น เพื่อให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน</p>
	<p>๑. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำ การประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	
	<p>๒. ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพ ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท</p>	
	<p>๓. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	
	<p>๔. ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ปีละ ๕,๐๐๐ บาท</p>	
	<p>๕. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	

<p>พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม)</p>	<p>เหตุผลประกอบการแก้ไข</p>
	<p>๖. ใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ ปีละ ๕,๐๐๐ บาท</p>	
	<p>๗. ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	
	<p>๘. การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต</p>	